

Бáсна-та знáчи: че кóйто юматъ млóро непрíáтели
въ живóтъ-а си, нíкого прíáтелъ нещé намéрятъ въ нó-
ждётъ си.

Фрéла-з-а. 133.

Единъ Фрéлъ съдѣлъ Отъ горѣ на ёдінъ камыкъ, и
искáлъ да оўлокъ ёдінъ зáакъ. А нéкой ловéцъ за-
мѣрилъ, и оудáрилъ го сасъ стрѣлъ: И стрѣлá-та заби-
лъ са въ тѣлó-то мѣ, а кра́й-а сасъ перá-та предъ очи-тѣ
мѣ стояли. А тóй като гї видѣлъ, рéклъ: И токá е на-
мéне дрѣга ёдна скрбь, защо оумиралъ Отъ мой-тѣ
си пера.

Приказка-та скáзъва: че голѣмо зло є, когáто нé-
кой Отъ ской-тѣ си вѣдствова.

Скакалéцъ-а и Мрáви-тѣ. 134.

Въ ёдно зýмно врѣмѣ, понéже са было измѣрило жи-
то-то, Мрáви-тѣ вылъ го изнѣсли да го съшѧта. А
ёдінъ скакалéцъ Огладнѣлъ, и просилъ Отъ нíхъ хранѧ.
А Мрáви-тѣ мѣ реклъ: защо презъ лѣто-то не си сви-
ралъ хранѧ; А онъ юмъ рéклъ: немáхъ врѣмѣ, защо
то са оупражнáвахъ въ мѣсяцкйско пѣниe. А тíи са за-
смѣали и реклъ: когдѣ презъ лѣто-то си пѣалъ, сега презъ
зима-тѣ йгрáй.

Приказка-та почáва: че нетрéба нéкой да є нерад-
ица въ скóко свое дѣло, за даса не оскорби напоконъ
и впадне въ бѣдъ.

Глиста-та и Лисица-та. 135.

Глиста-та, којто са крѣ въ тинь-тѣ и въ земли-тѣ
излазла горѣ на земли-тѣ и дымала на сички-тѣ
довыйтцы: Аїкара съмъ азъ, и искусена на лѣковé-тѣ
какъвъ то є Аїкаръ на Бозитѣ Пебнъ. Ами защо, реклъ